

Desglaç

Maria-Mercè Marçal

«T'estimo quan et sé nua com una nena»

T'estimo quan et sé nua com una nena,
com una mà badada, com un reclam agut
i tendre que em cridés des d'una branca nua,
com un peix que oblidés que existeixen els hams.

Com un peix esglaiat amb un ham a la boca.
Com l'estrall en els ulls de l'infant mutilat
en el somni, en la carn. Com la sang que s'escola.
Nua com una sang.

T'estimo quan et sé nua com la navalla,
com una fulla viva i oferta, com un llamp
que la calcina, cec. Com l'herba, com la pluja.
Com la meva ombra, nua rere el mirall glaçat.

Tan nua com un pit enganxat als meus llavis.
Com el llavi desclòs d'un vell desdentegat
encarat a la mort. Com l'hora desarmada
i oberta del desglaç.